

Dosarul nr. 1-2120/2023
1-21232394-12-1-23082023

SENTINȚĂ
În numele Legii

19 iulie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în componența:

Președintelui ședinței de judecată, judecător

Eugeniu Beșelea

Grefier

Cocieru Victoria

Cu participarea:

Procurorului

Cazacov Elena

Apărătorului

Dorfman Igor

a judecat în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui

Obreja Ivan *****, născut la ***** , IDNP ***** , de naționalitate moldovean, cetățean a Republicii Moldova, domiciliat în mun. ***** , ***** , angajat în calitate de ***** , supus militar, divorțat, studii superioare Ciclul II, fără dizabilități, posedă Crucea pentru merit Clasa I al MAI, Crucea pentru serviciu impecabil al MAI, Medalia pentru cooperare a Academiei „Ștefan cel Mare” al MAI, Medalia comemorativă „30 de ani ai Inspectoratului General de Carabinieri”, Crucea pentru Merit Clasa 2 al MAI, insigna Pentru serviciul impecabil de gradul III al MAI, fără grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, nefiind reținut în prezenta cauză și fără antecedente penale,

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 23.08.2023 – 19.07.2024.

Cauza penală a fost repartizată la 23.08.2023, judecătorului Judecătoriai ***** , sediul Buiucani, Denis Guzun, iar prin încheierea Președintelui-interimar al Judecătoriai ***** din **14.03.2024**, cauza a fost repartizată repetat, fiind distribuită judecătorului Judecătoriai ***** , sediul Buiucani, Eugeniu Beșelea.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

A CONSTATAT:

1. Obreja Ivan *****, la data de 08 decembrie 2022, aflându-se împreună cu ***** , în preajma sediului Ministerului Afacerilor Interne din municipiul ***** , aproximativ pe str. Vasile Alecsandri, *a pretins personal* de la ultima *bani* în sumă de 1 000 (una mie) Euro, care potrivit cursului oficial al BNM la data de 08 decembrie 2022, constituia echivalentul a sumei de 20 392,8 (două zeci mii trei sute nouăzeci și doi și opt) lei MD, *pentru procurorul ******, din cadrul *Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Rîșcani*, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(3) din Codul penal, are calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică, și care conducea urmărirea penală în cauza penală nr.***** , privind învinuirea lui ***** (nepotul lui *****), de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (2) lit.b) Cod penal, *susținând că are influență asupra persoanei cu funcție de demnitate publică sus numită* (procurorul ***** , din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Rîșcani), *pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale*, manifestate prin determinarea procurorului indicat, să adopte o decizie favorabilă în privința învinuitului ***** și anume emiterea unei ordonanțe privind scoaterea numitului de sub urmărire penală în cauza penală nr.*****

1.1. De către organul de urmărire penală, inculpatul Obreja Ivan, a mai fost învinuit de faptul că acesta, în circumstanțele indicate supra a pretins suma de bani sus numită și pentru sine.

2. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului **Obreja Ivan ******* au fost corect încadrate în prevederile art. 326 alin. (1) Cod penal, traficul de influență, adică – *Pretinderea personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Totodată, instanța de judecată reține că organul de urmărire penală, neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul **Obreja Ivan ******* a pretins bani și pentru sine.

În acest sens, prin fapta comisă, **Obreja Ivan ******* a atentat la *obiectul juridic* special al infracțiunii, care îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele cu funcție de demnitate publică pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă remunerația ilicită exprimată prin suma de 1 000 Euro.

Sub aspectul *laturii obiective*, fapta comisă a constat în *pretinderea personal*, de către **Obreja Ivan ******* a banilor în sumă totală de 1 000 Euro, în circumstanțele descrise în pct. 1 din sentință, ce nu i se cuvin inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată reține că modalitatea de *pretindere* presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, ce nu i se cuvin persoanei inculpatului. Pretinderea nu implică necesar satisfacerea pretenției formulate de făptuitor. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei de a condiționa de ea conduita legată de influențarea persoanei cu demnitate publică. Destinatarului pretenției, formulate de către vânzătorul de influență, nu i se cere să înțeleagă semnificația penală a faptei. Totuși, el trebuie să înțeleagă că tocmai pretinderea remunerației ilicite condiționează angajarea influențării persoanei cu funcție de demnitate publică să adopte conduita legată de obligațiile de serviciu ale unei astfel de persoane.

Subsecvent, instanța reține că acest semn al laturii obiective este probat nemijlocit prin declarațiile martorului ***** , care, în esență, a indicat expres, că inculpatul i-a comunicat că procurorul Ivanov a solicitat suma de 1 000 Euro pentru ca nepotul său, ***** , să fie scos de sub urmărire penală în cauza penală ce-l vizează. Tot aceasta a relatat că inculpatul, la solicitările sale, de a-l convinge pe procurorul Ivanov să accepte suma de 500 Euro sau să accepte primirea ulterioară a banilor, după adoptarea hotărârii, i-a indicat că aceasta este imposibil și mai întâi trebuie achitați banii, după care va fi adoptată hotărârea favorabilă pentru nepotul său.

În același registru, instanța de judecată notează că circumstanțele în cauză, sunt pe deplin confirmate și prin conținutul înregistrării audio a comunicării dintre inculpat și martorul ***** (V.1, f.d. 86-94). Audierea comunicării în cauză, în esență relevă faptul că inculpatul a indicat că, pentru scoaterea de sub urmărire

penală a nepotului lui ***** (*****) se solicită ceva, iar la precizarea lui ***** , se constată că este vorba de bani în sumă de 1 000 Euro.

Consecutiv, instanța consideră neîntemeiată versiunea inculpatului, despre pretinsele acțiuni de provocare a lui, de către ***** , de a influența procurorul Ivanov contra unei remunerații, pentru adoptarea unei soluții pozitive pentru nepotul ***** . Concluzia dată se întemeiază pe analiza conținutului discuției vizate, care atestă că inițiativa de comunicare aparține inculpatului, care fără a fi întrebat preventiv, relatează condițiile ce urmează a fi îndeplinite pentru ca ***** să fie scos de sub urmărire penală în propria cauză și anume transmiterea sumei de 1 000 Euro (Штыка – cuvânt uzual în limba rusă ce semnifică cuvântul o mie). Faptul că discuția se referă anume la suma de 1 000 Euro rezultă și din reacția de protest a lui ***** , care indică că poate oferi doar suma de 500 Euro și nu mai mult. În continuare, faptul că este vorba anume de bani rezultă și din vorbele inculpatului, care dă asigurări lui ***** că nu ia nici un bănuț pentru sine. La fel, la reacția de opoziție a lui ***** față de condițiile expuse de inculpat, ultimul manifestă insistență la transmiterea acestei sume, exprimată prin indicarea faptului că nu poate negocia cuantumul acesteia, propunându-i să analizeze oferta.

Toate aceste circumstanțe, analizate în cumul, precum și faptul că nu a întreprins careva măsuri pentru documentarea oficială a cazului, descalifică și versiunea inculpatului despre intenția acestuia de a documenta un presupus caz de provocare a sa de a comite un act de corupție de către ***** .

În altă ordine de idei, instanța de judecată notează și faptul că atât inculpatul în declarațiile sale, cât și conținutul proceselor-verbale privind măsurile speciale de investigație din 04.07.2023 – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice (V.2, f.d.16-22; 29-31; 40), probează faptul că inculpatul a avut întâlniri cu martorul ***** în preajma Ministerului Afacerilor Interne din mun. ***** , str. Vasile Alecsandri.

La fel, atât din declarațiile inculpatului, ale martorilor ***** și Vladislav, cât și din conținutul proceselor-verbale de ridicare din 31.03.2023 și cercetare a documentelor din 20.06.2023 (V.1, f.d. 140-184), rezultă cert că ***** a fost investigat în perioada septembrie 2022 – martie 2023 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal, în cauza penală nr. ***** , de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, ***** .

În altă ordine de ide, instanța consideră neîntemeiate concluziile organului de urmărire penală privind retinderea de către inculpat a banilor și pentru sine, atât timp cât această circumstanță nu a fost susținută prin nici o probă administrată în cauză, acestea indicând la faptul că banii erau pretinși pentru procurorul ***** .

Latura subiectivă, s-a caracterizat prin intenție directă.

Cu referire la *scopul infracțiunii*, acesta îl constituie scopul de a face o persoană cu funcție de demnitate publică (procurorul *****) să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale și anume să adopte ordonanță de scoatere de sub urmărire penală a lui ***** în cauza penală nr. *****.

Aceste circumstanțe se confirmă direct prin declarațiile martorului ***** și discuția purtată între aceasta și inculpat, conținutul căreia este descris supra.

Obreja Ivan ***** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, precum și susținea că are influență asupra procurorului *****, în acest fel fiind *subiect* al infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Această concluzie rezultă din declarațiile martorului *****, care a indicat că inculpatul a comunicat că se cunoaște personal cu procurorul Ivanov, fapt care a fost confirmat și de către inculpat în declarațiile sale. Suplimentar, faptul susținerii inculpatului că are influență asupra procurorului ***** rezultă și din conținutul discuției dintre inculpat și martorul *****, în care acesta indică expres condițiile care i-au fost puse de către procurorul numit.

Cu referire la argumentele apărării privind nulitatea ordonanțelor de recunoaștere a lui Obreja Ivan ***** în calitate de bănuit și învinuit instanța de judecată va reține următoarele.

Aceasta, în esență se întemeiază pe argumentul că acuzația în materie penală a inculpatului începe să curgă de la data pornirii urmării penale în prezenta cauză, deoarece s-a pornit în privința acțiunilor lui **Obreja Ivan** ***** constatate ulterior în învinuire.

În acest sens, instanța de judecată notează constatările Curții Constituționale din Decizia nr. 25 din 29.03.2018, care în pct. pct. 23-35 reține următoarele: "...
23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reamintește că accesul la justiție, ca aspect inerent al dreptului la un proces echitabil, nu poate fi conceput în lipsa garanțiilor impuse de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană (HCC nr.7 din 16 aprilie 2015, §§ 62 și 65).

24. De asemenea, Curtea a menționat că garanțiile unui proces echitabil nu se aplică în exclusivitate procedurii judiciare stricto sensu, ci se extind și în cazul etapelor ei precedente și ulterioare (HCC nr.7 din 16 aprilie 2015, § 61). În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat, în jurisprudența sa, că deși scopul primar al articolului 6, sub aspect penal, este ca instanța competentă să se pronunțe în privința unei acuzații penale trebuie să asigure un proces echitabil, acest fapt nu presupune că articolul nu este aplicabil în cazul procedurilor anterioare procesului de judecată (Saranchov v. Ucraina, hotărârea din 9 iunie 2016, § 41; Schatschaschwili v. Germania, [MC], hotărârea din 15 decembrie 2015, § 104). În materie penală, "termenul rezonabil" prevăzut de articolul 6 § 1 începe să curgă de la data la care o persoană este "acuzată" (cauza Pantea v. România, hotărârea din 3 iunie 2003, § 275).

25. Astfel, este de menționat că noțiunea de “acuzatie în materie penală” trebuie înțeleasă în sensul articolului 6 § 1 din Convenție și poate fi definit drept “notificarea oficială, venită din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau lipsa unor “repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” (Ibrahim și alții v. Regatul Unit, [MC], hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; Simeonovi v. Bulgaria, [MC], hotărârea din 12 mai 2017, § 110).

26. În speță, Curtea observă că articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate și 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț. De asemenea, potrivit pct.3) din alin.(2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate.

27. Astfel, Curtea reține că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț reglementate de articolul 63 alin.(1) din Codul de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de “acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, și anume la “notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

28. Cu referire la criticile de neconstituționalitate invocate în sesizare, potrivit cărora modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț stabilite de articolul 63 alin.(1) din Cod sunt reglementate în mod limitativ, Curtea reține că problema abordată de autorul excepției își găsește soluția în cuprinsul alin.(1¹) din același articol, care prevede că **ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț** și informația despre drepturile prevăzute la articolul 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

29. Astfel, Curtea observă că soluția legislativă prevăzută de alin. (1¹) din articolul 63 din cod reprezintă o excepție de la alin. (1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de “acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor “repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, **organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț** în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

30. Sub acest aspect, Curtea reține că jurisprudența Curții Europene este constantă în privința faptului că percheziția poate constitui o “acuzatie în materie penală” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, **în cazul în care percheziția a produs “repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”** (Ommer v. Germania (nr.2),

hotărârea din 13 noiembrie 2008, § 69; Coeme și alții v. Belgia, hotărârea din 22 iunie 2000, § 133; Barry v. Irlanda, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 35; Barry v. Irlanda, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 35; Novikas v. Lituania, hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23; Strategies și Communications și Dumoulin v. Belgia, hotărârea din 15 iulie 2002, § 42; Lindkvist v. Danemarca, decizia din 9 septembrie 1998, § 2).

31. Astfel, în cauza Novikas v. Lituania, Curtea Europeană a menționat că percheziția în sine afectează în mod substanțial situația persoanei chiar dacă ca urmare a acesteia autoritățile nu identifică nimic relevant pentru investigarea cauzei (hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23).

32. Însă, Curtea menționează că situația este distinctă când percheziția are loc în legătură cu investigarea unei infracțiuni unde este vizată o altă persoană și care are ca scop ridicarea de obiecte și documente relevante cauzei. În acest caz, persoanei nu-i va fi recunoscută calitatea de bănuț, pentru că acțiunea procedurală nu se efectuează în raport cu aceasta (a se vedea, Lehtinen v. Finlanda (nr.2), 8 iunie 2006, § 30; Havas v. Ungaria, hotărârea din 13 noiembrie 2014, § 21).

33. De asemenea, în cauza Zosymov v. Ucraina (hotărârea din 7 iulie 2016, § 84), Curtea Europeană a constatat că, deși reclamantul era menționat în mandatul de efectuare a percheziției ca “suspect”, având în vedere că acestuia nu i-au fost înaintate acuzații formale în timpul anchetei, autoritățile au refuzat să îi atribuie calitatea de “suspect” pentru că nu existau suficiente probe pentru a-l bănuț de săvârșirea unei infracțiuni și că nu au fost întreprinse alte acțiuni de urmărire penală în privința acestuia, percheziția efectuată la apartamentul reclamantului nu a afectat situația personală a acestuia de o manieră comparabilă cu cea a unui suspect din cadrul unei proceduri penale.

34. Din cele menționate, Curtea relevă că aprecierea **existenței** sau a **absenței** unor “repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei “acuzații în materie penală”, în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor articolului 63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală.

35. În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuț în sensul alin.(1¹) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret. ...”.

Revenind la circumstanțele cauzei supuse analizei, instanța de judecată atestă că ordonanța de pornire a urmăririi penale din 02.03.2023, cu adevărat conține referire expresă la faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal de către **Obreja Ivan *******.

În acest sens, ordonanța de pornire a urmăririi penale din 02.03.2023, poate fi formal apreciată ca având întrunit primul element al noțiunii de acuzație în

materie penală – adică notificarea oficială, venită din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale .

Totuși, pentru ca acest act procesual să constituie temei de a-l aprecia drept actul de la care începe a curge termenul de bănuț pentru **Obreja Ivan *******, este important că acesta să întrunescă și cel de-al doilea element al noțiunii de “acuzăție în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor “repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”.

Sub acest aspect, instanța de judecată nu atestă prezența cărorva repercursiuni importante asupra situației (persoanei) prin adoptarea unei astfel de ordonanțe de pornire a urmării penale, odată ce aceasta nu a cauzat careva limitări a drepturilor sau libertăților fundamentale ale lui **Obreja Ivan *******.

În așa mod, instanța va respinge argumentele apărătorului privind necesitatea de a calcula începerea curgerii termenului de recunoaștere în calitate de bănuț a lui **Obreja Ivan ******* de la data adoptării ordonanței de pornire a urmării penale, adică 02.03.2023.

3. Circumstanțe ce atenuază răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui **Obreja Ivan ******* nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui **Obreja Ivan ******* nu au fost stabilite.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, se constată că sancțiunea art. 326 alin. (1) Cod penal, prevede următoarele pedepse:

- amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale;

- sau, închisoare de la 3 luni până la 6 ani (art. 70 alin. (2) Cod penal).

Acuzatorul de stat a solicitat stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale

Apărătorul și inculpatul au solicitat achitarea ultimului din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii, precum și au solicitat constatarea tragerii ilegale la răspundere penală a inculpatului.

Având în vedere cele menționate și prevederile legii penale, de gravitatea acțiunilor inculpatului, care este amplificată de calitatea de colaborator de poliție, de faptul că infracțiunea este gravă, că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, prevalându-se de posibilitățile oferite de funcția publică deținută, luând în considerație și meritele manifestate în cadrul activității sale profesionale, instanța de judecată consideră oportună stabilirea pedepsei de cea mai blândă categorie în quantum maxim, și anume amendă în mărime de 3 000 unități convenționale.

4. Din materialele cauzei rezultă că acțiune civilă nu este înaintată și nu sunt cheltuieli judiciare, corpuri delictive și nu sunt aplicate sechestre.

4.1. Măsura preventivă a încetat de drept, iar având în vedere caracterul pedepsei stabilite inculpatului, instanța de judecată consideră inoportună aplicarea căreiva măsuri preventive.

5. În temeiul celor expuse, călăuzindu-se de art. 340, 364¹, 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

CONDAMNĂ:

Obreja Ivan ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3 000 (trei mii) unități convenționale, ceea ce constituie 150 000 (una sută cincizeci mii) lei.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător**

Eugeniu Beșelea